

Dosarul nr. 2ra-1265/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Lihovețchi, reprezentat de avocatul Petru Răileanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva lui Andrei Haustov, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și Alexandru Lihovițchi cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și Alexandru Lihovițchi, fiind menținută hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 14 septembrie 2017, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Haustov cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, la situația din 07 august 2017, proprietar al bunului imobil din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 13. ap. 73 este Andrei Haustov (data înregistrării: 26 noiembrie 2004). La locul de consum indicat au fost prestate servicii de livrare a gazelor naturale, fapt confirmat prin extrasul din contul personal, potrivit căruia pârâtul a acumulat datorii în sumă de 2029,66 lei.

SA „Moldovagaz” a relatat că potrivit pct. 34 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, persoana fizică, care a obținut cu drept de proprietate un imobil, ce nu a fost deconectat de la rețeaua de gaze naturale, este obligată să solicite furnizorului încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale, fapt care nu a fost solicitat de către pârât. Punctul 75 lit. e) din Regulament prevede obligația furnizorului de a prezenta lunar consumatorului final factura emisă în baza indicațiilor echipamentului de măsurare pentru plata gazelor naturale consumate, iar art. 78 indică obligația consumatorului final de a achita integral consumul de gaze naturale în termenul indicat în factură.

Reclamanta a mai notat că, la 20 ianuarie 2017 a expediat în adresa pârâtului,

somația nr. 05/2-145, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate, însă ultimul a ignorat-o și la situația din 01 septembrie 2017, datoria acumulată este în sumă de 2029,66 lei, fapt confirmat prin factura de plată și extrasul din contul personal al consumatorului.

SA „Moldovagaz” a specificat că consumatorii de servicii necomunale sunt obligați la plata pentru serviciile prestate, iar în cazul în care nu le execută în termen, conform prevederilor legale aceștia urmează a fi supuși la executarea silită a obligației.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul lui Andrei Haustov a datoriei în sumă de 2029,66 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei.

Prin încheierea protocolară din 15 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantei SRL „Chișinău-Gaz” (f.d. 101 – verso).

Prin încheierea protocolară din 31 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a atras în proces, în calitatea de intervenient accesoriu de partea pârâtului Alexandru Lihovețchi (f.d. 102 – verso).

Prin hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea înaintată de SA „Moldovagaz”.

S-a încasarea din contul lui Andrei Haustov în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 1373,55 lei, pentru consumul de gaze naturale în perioada septembrie 2014 – iulie 2017.

S-a respins capătul de cerere cu privire la încasarea sumei de 656,11 lei pentru consumul de gaze naturale pentru perioada aprilie 2013 – august 2014, ca fiind depusă peste termenul de prescripție.

S-a încasat din contul lui Andrei Haustov în beneficiul SA „Moldovagaz” a taxei de stat în sumă de 182,73 lei, proporțional pretențiilor admise (f.d. 121, 131-140).

La 09 iulie 2019, SA „Moldovagaz” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, în partea respingerii cerinței de încasare integrală a taxei de stat, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încasare a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Ulterior, la 22 octombrie 2019, Alexandru Lihovețchi a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu încetarea procesului, în temeiul art. 265 Cod de procedură civilă.

Prin decizia din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău s-au respins cererile de apel depuse de SA „Moldovagaz” și Alexandru Lihovețchi și s-a menținut hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 184-192).

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că solicitarea apelantului Alexandru Lihovețchi cu privire la admiterea de către instanța de fond a pretenției SA „Moldovagaz” privind încasarea de la Andrei Haustov a datoriei pentru consumul de gaze naturale în sumă de 1373,55 lei pentru perioada septembrie 2014 – iulie 2017, materialele cauzei cert denotă că pârâtului/intimat Andrei Haustov, fiind proprietar al apartamentului nr. 73 din str. Calea Ieșilor 13, mun. Chișinău în perioada de timp din septembrie 2014 până în iulie 2017 i-au fost livrate gaze naturale, ultimul neachitând în termen costul acestora, astfel acumulând o datorie în mărime de 1373,55 lei, fapt constatat prin ordinele de plată anexate la dosar.

Cât privește cerința SA „Moldovagaz” cu privire la încasarea datoriei în sumă de

1373,55 lei pentru consumul de gaze naturale pentru perioada septembrie 2014-iulie 2017, întemeiat a fost admisă de instanța de fond, or, potrivit art. 572 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

La 22 iunie 2020, Alexandru Lihovețchi a declarat recurs împotriva deciziei din 20 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și hotărârea din 25 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că instanțele judecătorești nu sunt competente să examineze cauza dată, deoarece Andrei Haustov nu are domiciliul pe teritoriul Republicii Moldova și mai mult de 20 de ani locuiește în Federația Rusă, însă în apartamentul nr. 73 de pe str. Calea Ieșilor 13, locuiește Alexandru Lihovețchi.

Alexandru Lihovețchi a mai indicat că din anul 2016 a fost nevoit să plece peste hotarele Republicii Moldova, acest fapt se confirmă și prin Actul de constatare, în care este specificat că consumatorul final este Alexandru Lihovețchi și că la adresa indicată mai sus a fost vizitat lunar, i-au fost lăsate avertizări la ușă, s-a discutat cu vecinii și cu președintele casei, care a comunicat că ultimul a dispărut de mult timp și că îl caută și poliția. Acest fapt confirmă că gazele naturale nu au fost consumate din aprilie 2016.

Recurentul a specificat că după revenirea în Republica Moldova, în august 2018 s-a adresat la SRL Chișinău-Gaz pentru a anula datoriile pentru perioada în care nu a fost și cererea s-a a fost admisă. Ulterior, SRL Chișinău-Gaz aflându-se în litigiu cu SA „Moldovagaz” și a anulat ilegal propria decizie.

Totodată, Alexandru Lihovețchi a relatat că contractul de livrare a gazelor a fost încheiat cu dânsul, deoarece CCL-100, la solicitarea SRL Chișinău-Gaz a expediat lista locatarilor, nu lista proprietarilor, așa cum indică în referință SRL Chișinău-Gaz și cum se confirmă în anexa la aceasta.

La 04 august 2020, în adresa intimatei SA „Moldovagaz, lui Andrei Haustov și intervenientului accesoriu SRL „Chișinău-Gaz a fost expediată copia cererii de recurs depusă de către Alexandru Lihovețchi, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. II, f.d. 30).

La 20 august 2020, SRL „Chișinău-Gaz a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată recurentului prin intermediul poștei electronice, la 05 iunie 2020 (f.d. 193), însă date despre recepționarea adecvată a actului judecătoresc contestat, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Alexandru Lihovețchi, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Lihovețchi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, cu referire la alegațiile recurentului despre faptul că Andrei Haustov nu își are domiciliul în Republica Moldova și instanțele nu sunt competente să examineze cauza dată, instanța de recurs menționează că potrivit Extrasului din Registrul bunurilor imobile din 07 august 2017, proprietarul bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. Calea Ieșilor 13, ap. 73 este Andrei Haustov (f.d. 4).

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, Latourniere vs Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen vs Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecății, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Alexandru Lihovețchi, reprezentat de avocatul Petru Răileanu, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexandru Lihovețchi, reprezentat de avocatul Petru Răileanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

